Zusammenbinden, Ausbinden: कुत्तलसंच्यानसंपम्च्यपदेशत: Sin. D. 59, 10. कावरीमीातसंयमी 19. — 2) Fesselung VABAH. BRH. S. 52, 5. — 3) das Schliessen: Ano der Augen Manu. P. 77,4. — 4) das in-Zucht-Halten, Bändigung, Zügelung: विसर्गे काबरे वारूपो चैव संपमे MBH.2, 2578. इन्द्रियाणाम् Spr. (II) 1113. M. 12,83. Spr. (II) 960 (स्र). इन्द्रिय° САТ. BR. 11,5,2,1. R. 3,77,10. HALAJ. 2,242. पडुर्ज Вийс. Р. 7,15,28. স্বান্ন ° Внас. 4,27. मन: ° Spr. (II) 3169. वाक् ° 1487. 6017. Катна̂з. 1.53. निर्विषा: शोकसंपमे Baks. P. 11,26,4. संयमात् so v. a. mit genauer Noth Spr. (II) 3715; vgl. jedoch 6559. — 5) Bändigung der Sinne, Selbstbeherrschung Buag. 4, 26. Jägn. 3,14 (Anhalten des Athems Stenz-LER). МВн. 11,185. 12,9602. 13,1369 (pl.). R. 2,1,17. उर्प 5,42,17. Кимаваз. 2, 59. Spr. (II) 1060. 1195. 2943. प्यानक्र्यों 4310. 6559. Çâk. 92. 171. 177. निसर्गचपलाना कि मादृशां संयमः (bier so v. a. वाकसंयमः) কান: Kathas. 121,151. Raga-Tar. 4,33. Mark. P. 51,54. Buag. P. 4, 21, 41. 22,6. — 6) im Joga Concentration des Geistes: धार्याध्यानस-माधित्रयमत्तरङ्गं संयमपद्वाच्यम् Sarvadarçanas. 154, 9. 10. 177, 3. Verz. d. Oxf. H. 229, a, No. 561, Z. 20. — 7) Unterdrückung so v. a. Vernichtung (der Welt) neben उत्पत्ति (जन्मन्, उद्य, सर्ग) und स्थिति Mark. P. 45, 28. 46, 7. Baag. P. 3, 5, 16. 42. 4, 11, 16. 5, 17, 21. 18, 38. 7, 8, 40. 8, 5,22. 6,8. 10,16,49. 11,6,15. संपमाम्भम् das Wasser am Ende der Welt 6,9,23. सर्गस्थित्यत्तनियमा: (quiescence) NILAE. 41. — 8) N. pr. eines Sohnes des Dhûmraksha und Vaters des Kṛçaçva Bule. P. 9,2,34. — Vgl. प्राण (Jåćń. 1, 22).

संयमक (wie eben) nom. ag. im Zaum haltend, bändigend VAHNI-P. im ÇKDR.

संयमन (wie eben) 1) nom. ag. (f. ई) a) Lenker: वृद्धिसंयमनं र्यम् MBn. 14,1427. — b) im Zaum —, in Zucht haltend, bändigend: रूपेंड Buks. P. 4,15, 15. प्रजा (यम) МВн. 3,16813. Макк. Р. 77,4. Внас. Р. 3,5, 20. 6,3,11. 10,45,43. बलि॰ Pańśar. 4,3,128. क्रीघ॰ (तपस्) Mirk. P. 63,20. — c) zur Ruhe bringend: die Nacht Einschiebung Vers 4 nach RV. 10,127. — 2) f. § N. pr. der Stadt Jama's (auf dem Meru nach dem Comm. zu Bahg. P. 5, 16, 30) H. 186. an. 4, 198. Mgd. n. 221. МВн. 7,2520. 4725. 5888. 13,4858. Вийс. Р. 5,21,7. 6,3,3. 10,45,42. 89,43. falschlich संयमिनी ÇAME. zu Ban. År. Up. S. 524. — 3) n. a) das Zusammenbinden, Aufbinden; = অন্য, অন্যন H. an. Med. স্থলক ০ VIER. 47. नेश Sin. D. 140, 8. 162, 1. das Anziehen (der Zügel): T-भिन Çau. 5,12. als Bed. von रम् fest machen Nia. 10,9. — b) Fessel Makku. 110,2. — c) das im Zaum Halten, Bändigen: ला Вийс. Р. 10,16,6. 되다 ° 7,15,9. MBH. 12,4369. 다구: ° HARIY. 14983. 리틴: ° MBH. 3,16710. — d) Selbstbeherrschung, = 河러 H. an. Med. Kausel. Up. 2,5. — e) = संयमनी MBH. 3,11849. — f) v. l. für संज्ञवन BHAR. zu AK. 2,2,5 nach ÇKDR.

संयमवत्त् adj. vielleicht fehlerhaft für संचयवत् eine Menge von — (instr.) besitzend: अर्थे: संयमवानर्थान्प्राप्नाति कियर्ड्वतम् Катва̀s. 6, 28. संयमिन् (von संयम oder von यम् mit सम्) 1) adj. aufgebunden: केशा: Spr. (II) 1916 (zugleich in der Bed. b). — b) seine Sinne bändigend, Selbstbeherrschung übend Bhag. 2,69. Such. 2,244,14. Ragh. 1,48. 4,60. 8,11. Kumars. 3,24. 44. Spr. (II) 1916 (zugleich in der Bed. a).

5681 (Conj.). Çik. 177, v. l. Mârk. P. 2,48. 31,84. Verz. d. Oxf. H. 89,b,18. 258,a,7. m. — 共行 Dhar. im ÇKDr. — 2) f. 共収年元 Çañk. zu Bạh. Âr. Up. S. 524 fehlerhaft für 共収平元. — Vgl. 万中。

संयवन (von 2. यु mit सम्) n. das Mischen Mallon. zu VS. 1,22. संयाज m. und संयाजन n. (von 1. यज् mit सम्) s. पत्नी .

HUISU (wie eben) 1) adj. mit dem man an einem Opfer Theil nehmen kann: 哥 M. 9,248. — 2) f. du. Bez. zweier Verse: Jägjä und Puronuväkjä des Svishtakrt (z.B. RV. 3,11,2.1) Air. Ba. 1,5.10.17. Çat. Ba. 1,6,2,12.2,2,1,20. Âçv. Ça. 2,1,21.6,14,6. — 3) n. Betheiligung an einem Opfer: 冠UISU M. 11,59.

संपाति m. N. pr. eines Sohnes des Nahusha MBH. 1,3155. HARIV. 1600. BHAG. P. 9,18,1. eines Sohnes des Prakinvant (Bahugava) und Vaters des Ahamjati MBH. 1,3766. fg. VP. 447. Bhag. P. 9,20,3. संपाति HARIV. 1657. fg.

संयात्रा (सम् + या°) f. eine Reise in Gesellschaft, insb. eine Seereise Внав. zu АК. nach ÇKDa. — Vgl. सांयात्रिक.

संयात्रिक Kathas. 80,30 feblerhaft für सायात्रिक.

संयाम m. = संयम P. 3,3,63. 6,2,144. AK. <math>3,3,18.

संपार्ज (von 2. यु mit सम्) m. P. 3,3,23. 6,2,144. ein best. Gebäck aus Weizenmehl Çardak. im ÇKDa. M. 5,7. Jáén. 1,173. MBH. 7,2594. 13, 4995. Mârk. P. 34,48. Buâg. P. 9,21,4. 10,24,26. 29,5. 11,27,34.

संपात (von यस mit सम्) m. Erhitzung, Anstrengung VS. 39,11; vgl. TS. 1,4,25,1 (nach dem Comm. यमलोक बाधका देवाः).

संयुक्त 1) adj. s. u. 1. युद्ध mit सम्. Nachgetragen könnte noch zu 1) werden: verbunden mit (instr.) einem andern Laute, insbes. einem Consonanten RV. Pråt. 6,2. 3. AV. Pråt. 1,49. Comm. zu 50. TS. Pråt. 22,15. Comm. zu 21,5. Çint. 2,25. Ind. St. 8,224. Weber, Pratiérâs. 78.81. fg. 84. 91. Comm. zu VS. Pråt. 1,90. 4,101. — 2) f. ह्या ein beet. Metrum: 4 Mal

संयुक्तक (von संयुक्त) adj.: ह्यागम = संयुक्तागम Bunnour, Intr. 49. संयुक्तसंयोग m. eine Verbindung mit dem Verbundenen, z. B. die eines Stranges mit einem Pferde, wodurch die Bewegung eines Wagens vermittelt wird, Kan. 5,2,1.

संयुक्तसंचयपिटक m. der Korb der Sammlung gemischten Inhalts, Titel einer Schrift Hiouen-theanc 2,36. fg. Vie de Hiouen-theanc 159.

संयुक्तसम्वाय m. Inhärenz in dem Verbundenen (eine der sechs Ar-